

תת"ע (באר שבע) 9355-11-25 - מדינת ישראל נ' אסף מיכלשוילי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9355-11-25 מדינת ישראל נ' מיכלשוילי
תיק חיצוני: 34217202836

לפני כבוד השופט רועי בראון

מדינת ישראל	מאשימה נגד
אסף מיכלשוילי	נאשמים

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

על פי האמור בדוח ובכתב האישום, יוחסה לנאשם עבירה בכך שהתיר לקטין לנהוג ברכב, בניגוד לתקנה 10א לתקנות התעבורה. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייבב לדיון.

לטענת ב"כ המבקש, האחרון פנה אל מרשתו והעביר לידיה את המסמכים. עוד נטען כי זו ביצעה בדיקות חוזרות ונשנות, אולם לא נמצא כל תיק פתוח מושא המבקש האמור. ב"כ המבקש הבהירה כי דבר פסק הדין נודע במהלכה של בדיקה שגרתית וכי המבקש כופר במיוחס לו. כמו כן הוסיפה כי הדבר פוגע פגיעה קשה בפרנסתו, וכי עשוי להגרם למבק עיוות דין באם לא תתקבל בקשתו.

המאשימה התנגדה לבקשה. לדבריה המבקש זומן כדין, וטענתו סותרת את מכתב השימוע המצורף עליו חתם המבקש, ולפיכך אין להביא לביטול פסק הדין.

דין

בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו....

אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן- רע"פ סאלם):

אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה

ובהמשך:

כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו.

בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 להב שמואל נ' מדינת ישראל (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).

בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי מקום לקבלן. אם אמנם לא נראה תיק באופן מבדיקות חוזרות, הרי שהיה על המבקש ליצור קשר עם בית המשפט ועם מרשתו על מנת לברר מה עלה בגורל הדוח האמור.

טענתו שלא קיבל זימון אינה מתקבלת, נוכח חתימתו של המבקש על אישור המסירה ועל מכתב השימוע, אשר הוצגו לבית המשפט. לאחר עיון בדבר הדואר, נראה כי זה מקים את חזקת המסירה.

יפים לעניין זה הם הדברים הבאים, אשר נאמרו ברע"פ 15-8604, חנא נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו 16.12.15 :

כלל הוא, כי משהציגה המשיבה אישור מסירה של דבר הדואר, הנוגע לזימונו של נאשם לדין בעניינו, קמה "חזקת המסירה", לפיה עובר הנטל אל כתפיו של האחרון, להוכיח כי הוא לא קיבל את דבר הדואר, מסיבות שאינן תלויות בו... במקרה דנא, שוכנעתי כי, אמנם, עלה בידי המשיבה להציג אישור מסירה, לפיו דבר הדואר נשלח ממשטרת ישראל אל המבקש, בהתאם לכתובת שנמסרה על-ידו, כאשר דבר דואר זה לא נדרש על-ידי המבקש. במצב דברים זה, עבר הנטל הראייתי אל שכמו של המבקש, ומשלא השכיל האחרון להוכיח כי דבר הדואר לא הגיע לידו, לא נפל כל פגם בהרשעתו בדין.

לא נעלמו מעיניו של בית המשפט דבריו כי עשויה להיות פגיעה קשה בפרנסתו של המבקש, אולם היה עליו לבדוק מעשיו ולפשפש בתיקו. באחריותו של כל אזרח לוודא את חובותיו ואת המצופה ממנו על פי חוק, ושעה שקיבל המבקש את הדוח לידי היה עליו לטפל בעניין, להתחקות אחר התאריך שנקבע עבורו ולהתייצב לדין.

בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, הרי שכפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:

על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 17-2573 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

שכחתו של הדיון, כמוה כמו שגיאה או תקלה אדמניסטרטיבית, אינן יכולות להביא לביטולו של פסק דין חלוט או להנעת מערכת הצדק מחדש.

כבר נאמר בהקשר זה בעפ"ת 25-04-28195 אלקיעאן נ' מדינת ישראל:

נקבע בפסיקה עניפה כי שכחה, טעות או משרדית אינן מהוות נימוק מספק

להצדקת השיהוי ואי עמידה בזמנים שנקבעו בחוק.

עוד לעניין האמור ראו גם רע"פ 9142-01 איטליא נ' מדינת ישראל, שם נקבע:

על מנת לשכנע את בית המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק הדין, ולהניע את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא, משהמבקש יראה כי יש נימוק של ממש לאי התייצבותו לדיון. שכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום לב, אינה יכולה להצדיק אי הופעה לדיון... דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו.

כמו כן, נראה כי העונש שנגזר על הנאשם מצוי במתחם ההולם והינו ראוי.

בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה ולהניע לשווא מחדש את גלגליה של המערכת.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט.

לאור האמור, משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא יינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

נכח גזר הדין, באם המבקש לא פעל להפקדה מידית של הרישיון, נדרש הוא להפקיד לאלתר את רישיונו במזכירות בית המשפט לתעבורה בבאר שבע.

הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשפ"ו, 15 ינואר 2026, בהעדר
הצדדים.